

Teselli

– Nezahat KAYA · 21 Mayıs 2014

TESELLİ

Cürmümü dava eden ey hüzünler iklimi
Sokulup derinime verme ağırlığını
Hasret şarkılarının ümit taşıırken kimi
Hiçkırık makamında göster sağırlığını
Bağrıma yaslanarak ömrü tüketişimi
Dirilik cezbesinde ölüye yetişimi
Sorgulayıp durduğun vefanın zor ilkesi
Mahkum eder mi beni ey iklimler ülkesi

Bir şule sunsam sana güneşin ocağından
Kimbilir hangi müjde sürülür bucağından
Haşır neşir hayatla ruhumla selamette
Tüm azamla topyekûn tutduğum niyette
En azami fireyle dönüşümde zanaat
Misafirlik bitmeden özüme yansır sanat!
Gönlümün tamahından söküldüğüm an bu, ya
Kalbimi sıkıştıran hırslar dünyalık rüya
Gafletin hamlesinde koskocaman bir ordu
Zikrimle yoldaş iken, fikri; düşümde yordu
Baş koyduğum deryada sözlerim muallakta
Sırrıma ulaşarak koymak istiyor hakta
Yolumdan geri almak incitmek neyin nesi
Her umut başlangıcı avuturken nefesi
Gölgeyin eşliğinde bir nebze soluklansam
Veyahut bir tenhada yer bulurak saklansam
Bu mecâlsiz anımdailmek ilmek söküşün
İhya eder mi seni hislerimi döküşün
Daha fazla dokunma bilmediğin yok gayrı
Bir küçüçük yer bırak o bende kalsın ayrı
Düğümler ki üflenip yazdıkları bahtıma
Çözölsün birer birer geç kalmayım tahtıma
Hakikat; zorlu gerçek yoktur hatır durağı!
Zahir, sınıyor bende bilmediğim ırağı

Ah çekişen halime hışmın teselli ise
Baş edemem seninle bari gel küme küme
Büyülü husumetin bu kadar belli ise
Gözlerime neminden sür kademe kademe
Bilsen ne çok güçsüzüm ayaklarım yok sanki
Sabrına hiç yüklenme düşeceğim inan ki
İhtilâlde yüreğim bayrak çekerken beyaz
İşgaldeki sineme sabah vurmasın ayaz.

Nezahat YILDIZ KAYA